

ment, og jeg antager, at det er ikke alene uundgaeligt, men maaske paa mange Maader heldigt, at Departementet er konservativt, at en Minister ikke har let ved at gøre radikale Forandringer, men der er dog Omraader, hvor det kan ske, og jeg vilde mene, at her var et Tilfælde, hvor Ministeren støttet af den Stemning, her er til Stede, og ved Begivenhedernes egen Logik, kunde nedlægge sit personlige Veto og sige: Dette vil jeg ikke have! Teorier ere gode nok, men de have som alle Regler Undtagelser, og her er et Tilfælde, hvor Teorien bør have en Undtagelse i den almindelige Fornufts Interesse. Jeg vil stadig ikke alene for Persontrafikken, men ogsaa for Godsbefordringens Vedkommende i Statens Interesse indtrængende henstille, at man søger at komme til en bedre Ordning end den her foreslaaede.

Jeg vil hertil kun føje en Bemærkning, som ikke vedrører Finansloven i strengeste Forstand, men en lille Episode, som forefaldt, da jeg forleden omtalte et Ændringsforslag og var saa uheldig at krænke det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen) paa det dybeste. Jeg havde under Omtale af Ændringsforslaget under Nr. 2 til dette Afsnit omtalt det ikke ukendte Faktum, at der hos Arbejderne, specielt de socialdemokratiske Arbejdere, ikke er stor Tilbøjelighed til at faa flere overordnede, og at de i det hele ikke se med venlige Øjne paa Mesterstanden, som man endog har betegnet som Skadedyr. Saa sagde det ærede Medlem fra Horsens, at det var skændigt af mig at sige noget saadant, det gik ud over alle Grænser at beskyldte et Parti for at have sagt noget saadant, og han fordrede paa det strengeste af mig, at jeg skulde dokumentere mine Ord. Nu kan det efter min Mening ikke forlanges, at man, naar man taler om et Faktum, som er vel kendt, skal have Citatbogen i Lommen og dokumentere alt, hvad man har sagt, med en Henviisning til Pagina, Linie eller Kapitel i vedkommende Bog. Men det viser sig, at jeg havde Ret, da jeg efter Hukommelsen sagde til det ærede Medlem, at han i det omspurgte Tilfælde skulde søge i sit eget Hovedorgan „Social-Demokraten“. Jeg skal nu give ham Henviisningen, idet jeg tror, at det er Oprindelsen til selve dette Udtryk. I „Social-Demokraten“ for den 6. Juni 1899 vil det ærede Medlem finde et Referat af en Grundlovstale, som blev holdt af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), der ikke er noget ube-

tydeligt Medlem af det socialdemokratiske Hierarki. I denne Grundlovstale forekommer følgende, som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa læse op, det er kun nogle faa Linier: „Arbejdsgiverne klage over, at de ikke længere kunne holde ud at være Arbejdsgivere. Lad dem da sige sig fra Bestillingen. Lad dem blive Socialdemokrater. Under Socialismen skal ingen blive besværet med den Bestilling. De ere overflødige, og de vise sig nu ikke blot som Snyltedy, men som ødelæggende Skadedyr.“ Der har det ærede Medlem Bibelstedet, som han kan støtte sig til. Der vilde kunne skaffes det ærede Medlem lignende Bibelsteder fra andre Omraader, hvor socialdemokratiske Udtalelser genere ham.

Jeg maa maaske sluttelig tilføje et Par Ord til det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen), der kom sin Kollega til Hjælp forleden ved lidt mindre logisk — Hensigten var imidlertid god nok — at fortælle, at jeg en Gang havde skrevet Lockoutens Historie, men at denne min Skildring vidnede om, at jeg aldeles havde misforstaaet Lockouten. Det er kedeligt, men jeg skal imidlertid lade det ærede Medlem vide, at jeg er i overmaade godt Selskab, idet jeg skrev denne Fremstilling paa Opfordring af Arbejdsgiverforeningen, og Arbejdsgiverforeningen har sendt denne Skildring til sine Medlemmer som sin egen. Har jeg altsaa misforstaaet Lockouten, har Arbejdsgiverforeningen ogsaa misforstaaet den.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Det ærede Medlem erkendte selv, at det, som han sidst omtalte, laa udenfor det foreliggende Budget. Jeg maa derfor ønske, at der ikke forhandles videre om det ud over et Par korte Bemærkninger. For en saadan har Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds Ordet.

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff) citerede en Passus af en Grundlovstale, som jeg havde holdt i 1899. Det ærede Medlem har altsaa søgt efter den, han burde da have læst i Sammenhæng og ikke i løsrevne Citater, og han burde, naar den Bemærkning har prentet sig saa fast i hans Hukommelse, som den har gjort, have vidst, at denne Passus tidligere har været Genstand for offentlig Drøftelse, nemlig i Københavns Borgerrepræsentation under Forhandlingerne hen paa Sommeren 1899 i Anledning af den store Lockout. Da